

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1175/2018
25.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Младеновића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 268/18 од 22.03.2018. године, на седници већа одржаној дана 25.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Младеновића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 268/18 од 22.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 10К 51/17 од 31.10.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, за коју казну је одређено да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом о извршењу кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да се остатак казне затвора изврши у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 (шест) месеци, те је одређено да се време проведено у затвору, односно у установи у којој се извршава ова мера, не урачунава у време трајања наведене мере. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала, у корист буџетских средстава суда, плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, као и трошкови кривичног поступка оштећених ББ и ВВ, те да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем. Оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева, преко исплаћеног износа од 2.689.620,00 динара, упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 268/18 од 22.03.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу 10 К 51/17 од 31.10.2017. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, у погледу начина извршења казне затвора, на коју је окривљени АА, наведеном првостепеном пресудом осуђен, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, тако што је Апелациони суд у Нишу узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и одредио да ће окривљени АА, наведену казну затвора издржати у Заводу за извршење кривичних санкција.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 268/18 од 22.03.2018. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Младеновић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи правноснажну пресуду Апелационог суда у Нишу у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће одредити да окривљени АА, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци издржава у просторијама у којима станује, у породичној кући у селу ... код ..., са или без примене мере електронског надзора.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одредио да окривљени АА, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, на коју је осуђен првостепеном пресудом, због извршења кривичног дела из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, издржава у Заводу за извршење кривичних санкција – а да притом није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, и то првенствено његов ранији живот – неосуђиваност, затим признање извршења кривичног дела, као и изражено кајање због учињеног дела. У вези тога, бранилац оцењује да је предметна казна затвора у ефективном трајању, супротна сврси изрицања кривичних санкција, те да је у конкретном случају, било места примени одредбе члана 45. став 5. и 6. КЗ у погледу начина издржавања казне затвора, у просторијама у којима окривљени станује, како је то према мишљењу браниоца, првостепени суд правилно одредио.

Изнетим наводима се, по оцени овог суда, указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у

смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић